

Ett tack till hjältarna i vårt samhälle

Mycket känslor under en kort tid. Rädsla, ilska och frustration, men också hopp och omtänksamhet. Balkongkonserterna i Italien och nallebjörnarna i fönstren är sätt för människor att lyfta fram något gott i denna svåra tid.

Finländarna är ett ihärdigt folk. Vi har överkommit många motgångar, och vi kommer att klara detta osynliga hot som drabbat oss i vår.

Eftersom vi bryr oss om våra medmänniskor har vi stannat hemma, mycket för att säkerställa att mor- och farföräldrar hålls friska. När platserna för gemenskap – restauranger, bibliotek, teatrar, museum – stängdes, gick vi ut i skogen. Även om det känns orättvist att våra resor och planer inhiberas, så förstår vi.

Många föräldrar har varit nervösa då digitaliseringen slog ner som en blixtnedslag från klar himmel i barnfamiljernas vardag. Nu är det också förbjudet att röra sig fritt i detta land och Nyland är isolerat från övriga landet. Vi åker inte omkring, eftersom vi vill garantera att vårt lands sjukvårdskapacitet räcker till i denna kris.

Vi känner deras oro och ilska, de vilkas lönebetalning har upphört på grund av att det inte finns arbete. För en lågavlönad person är det ett hårt slag då inkomsterna raserar. Ingen vill läsa om permitteringar eller att man hamnar att gå in för samarbetsförhandlingar.

Epidemin har stoppat vårt samhälle, vilket har orsakat ekonomiska problem för många företag och kommuner. Det ekonomiska talkot är framför oss och alla måste delta, inte bara löntagare och småföretagare. Det är inte acceptabelt att betala ut dividender, då man samtidigt permitterar anställda.

På våra sjukhus och hälsocentraler jobbar mycket människor som gör sitt bästa för att patienterna skall bli friska. Dessa människor kan inte tryggt stanna hemma och jobba på distans, utan de är mitt i riskzonen och under kontinuerlig exponering.

De är bland annat läkare, sjukvårdare, akutmårdare, närvårdare, anstaltsvårdare, sekreterare, utrustningstekniker och -skötare, röntgenskötare, bioanalytiker, laboratorietekniker, logistikarbetare, kockar, vaktmästare och fastighetsskötare. De är hjältarna i vårt samhälle – några av dem mer synliga än andra, men alla är lika viktiga.

Låt oss stanna hemma och önska god hälsa till våra medmänniskor samt styrka till de som är sjuka, deras nära och kära samt till dem som arbetar i riskzonen.

Anette Karlsson
ordförande för FSD

Ekenäsföreningen håller kontakt

Vi Ekenäs Pensionstagare, trots att vi inte kan ha vår normala verksamhet i gång förutom motionskampanjen, vill ändå hålla kontakt med våra medlemmar.

Om du vill prata om vardagens frågor, vill ha råd eller hjälp, så ring till Marianne Isaksson-Heimberg, tel. 400 490 787, Rauno Kousa, 0500 409 211, Harding Lindholm, 040 703 7852, Märta Holmberg, 040 069 9259 eller Marita Eklöf, 040 530 4238.

Också andra styrelsemedlemmar kan hjälpa Dig. Vi är villiga att ha kontakt även med pensionärer, som inte är medlemmar.

”Jag följde med på köpet”

– Jag hade sagt att jag aldrig skulle gå med i någon pensionsförening. Jag är dålig på att ta kontakt och att tala med folk, men Rosita är desto bättre. Hon var redan medlem i Vasa Pensionstagare och lyckades övertala mig att komma med. Det är hon som bekantar sig med folk och jag får nya bekanta liksom på köpet.

Den som säger det är **Roger Sundén** och det han talar om skedde hösten 2015. Han var heltidspensionär sedan våren samma år men hans håg stod inte i första hand till att sitta på möten. I dag är han vice ordförande i Vasa Pensionstagare, föreningens dataexpert och kursansvarige. Tystlåten och lite tillbaka-dragen är han men ofta är det han som kommer med den förlösande idén.

Roger föddes för lite drygt 70 år sedan i Sundom, som då var en skärgårdsby avskuren från Vasa av Stadsfjärden och sundet mellan Myrgrundet och Vasklot. Med bil måste man då göra en lång omväg via Solf kyrkby. Med båt och över isen var vägen mycket kortare.

Rogers pappa jobbade i skogsarbete för ortens stora arbetsgivare, Kronvik såg. Mamma var hemma med de två sönerna. En ko minskade maträkningen. Så hade många sundombor det. Arbetet på Kronvik eller i hamnen i Vasklot, fiske och kanske ett litet småbruk gav försörjning åt de flesta.

Efter folkskolan sökte sig Roger till yrkesskolan i Brändö, Vasa. Han gick den treåriga billinjen och våren 1967 fick han sitt första jobb

på en liten bilverkstad i stadsdelen Vöråstan. Det här var en avgörande tid i Rogers liv. Året därefter träffade han nämligen Rosita, som är född och uppvuxen på Brändö.

– Vi träffades på baren i Sundom, berättar han. Rosita och en väninna till henne hade kommit vandrande över isen för att hälsa på en klasskamrat som var från Sundom. Vi började språkas och på den vägen är det.

Det tänkte tydligen direkt för snart var de gifta, fick döttrar och småningom barnbarn, som är morföräldrarnas ögonstenar. Men därförinnan hann Roger avtjäna sin värnplikt och ta anställning på en betydligt större bilfirma, som ägdes av andelsrörelsen SOK.

Där blev det nästan 40 år och under ’resans gång’ bytte firman ideligen namn. Men sedan såldes firman till en privat aktör och i början av år 2010 var Roger en av dem som blev uppsagda.

– Delta-Auto som tog över kom på obestånd och satte bort alla som var över 60 år, förklarar han.

Blev du förtidspensionerad då? undrar jag.

– Nej, blir svaret. Jag gick i en jobbsökarkurs på yrkesskolan och sedan fick jag jobb på bybutiken i Sundom. Där jobbade jag tills våren 2015 då jag fyllt 66.

Alf-Erik Helsing

Intervjun fortsätter i nummer 4/2020.

PCF PCF'S SVENSKA DISTRIKT

Ordförande Stig Kumlin, 0400 500 584, stig.kumlin@pp.inet.fi
Viceordförande Torsten Spring, torstenspring@hotmail.com
Sekreterare Brita Helsing, 0400 421 140, brita.helsing@anvianet.fi

PCF'S STYRELSE Rauno Kousa, ersättare Stig Kumlin
FULLMÄKTIGE Marianne Laxén, Torsten Spring och Ritva Granholm ersättare

Redaktionsråd för svenska sidan i Eläkkeensaaja:
Marianne Laxén (ansvarig), Henrik Helenius och Alf-Erik Helsing

Ansvarig för hemsidan Erik Ekman. <http://svenskadistriktet.elakkeensaajat.fi>